

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Den elskte Jerusalems længsel mig nøder at ile

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Den elskte Jerusalems længsel mig nøder at ile", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 419. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid151909/facsimile.pdf> (tilgået 12. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953

## 6. Om det evige Liv og Salighed.

Nr. 282.

Mel. Eyal mit Hierte ret etc.

**D**en elskte (a) Jerusalems (b) længsel (c) mig nøder at ile  
Til JESum, som duen (d) til Noa i arken at hvile;  
Ach havde jeg vinger, (e)  
Som ørnen sig svinger!  
Jeg vilde opfare (f) fra alt hvad mig tvinger (g) og stinger.

2. Kom skjønneste, yndigste, sødeste, saligste time, (h)  
Af attraa til JESum jeg færdig nu er at besvime; (i)  
Jeg ligger i dval, e  
Gud ikke forhale (k)  
Den time, da jeg dig min aund skal befale (l) og tale. (m)

556 3. Da jeg udi øyeblik skal iblant englernes skare  
Med gløende heste og vogns til himlen opfare; (n)  
Thi JESus mig kender, (o)  
Mit aag hand fraspender, (p)  
De engle, som mig og skal bære paa hænder, (q) hand sender. (r)

4. Den store Guds bolig, det prægtigste slot i det høye, (s)  
Mig portene (t) saabner, hvorefter jeg længe med møye (u)  
Har løbet og biget,

(a) Apoc. 20, 9. (b) Hebr. 12, 22. (c) Ps. 63, 2. 2 Cor. 5, 2. (d) Gen. 8, 9.  
(e) Ps. 55, 7. (f) Es. 40, 31. (g) Ps. 55, 4. Rom. 7, 23. 2 Pet. 2, 7. 8.  
(h) Matth. 24, 42-47. Luc. 12, 35-40. (i) Cant. 5, 8. (k) Ps. 70, 2. (l)  
Ps. 34, 6. Luc. 23, 46. Act. 7, 59. (m) Matth. 25, 34. Luc. 19, 30. (n)  
2 Reg. 2, 14. (o) Matth. 7, 23. 2. Tim. 2, 19. (p) Luc. 2, 29. Phil. 1, 23.  
(q) Ps. 91, 11. 12. Luc. 10, 22. (r) Hebr. 1, 14. (s) Apoc. 21, 10. &c.  
(t) Apoc. 21, 12 (u) Phil. 2, 12.

Nr. 282. *J* (5) endte uden forfattermærke såvel i afsnittet *Om Saligheden og det evige Liv*, s. 532 *J*<sup>2</sup> i *J*<sup>2</sup> mangler overskrift, udeltegn i telsten samt fodnote. Overskrift: *evige salige J*<sup>2</sup>. 3. 1: *englernes englenes J*<sup>2</sup>. 3. 5: *engle engler J*. *mig og skal mig skal J*. Note (n) til 2, 5: *Luc. 19, 30* *Luc. 23, 50 J*<sup>2</sup> begge læsemåder vistnok trykkefej for *Luc. 22, 30*.

Nr. 282. Den nævnte bibelhenvisninger, som Nicolai Brorson har tilføjet ved denne og den følgende salme, giver os et eksempel på, i hvilken grad der ved salmedigtning har kunnet arbejdes med bibelske ord og tanker. Det er ikke uden interesse her at se det lagt så klart for dagen. — 2, 5: *taie* underforstået *vdige* s: med dig, jfr. nr. 218, 10, 8.

Ja dagligen kriget, (v)  
Til Gud mig har evig, som aldrig har sviget, (x) beriget, (y)

5. See gulven, (z) hvor deylig den glimrer i englenes stue  
Af guldet, der skinner, som ildens den klareste lue;  
De spillende rene  
Og ædle stene  
Dens mure, (a) og perler dens porte (b) allene betiene.

6. Her finder jeg for mig min salige hustrue (venner) og andre (c)  
Gudfrygtige siele, hvis glæde kand ingen forandre. (d)  
De Martyrers klare  
Guld-kronede skare (e)  
Gud priser, og alle foruden af fare kand svare. (f)

7. Ach glæde! ach sødeste glæde mig gandske beringer, (g)  
Hosanna og evig halleluja (h) frydelig klunger, 557  
Her harperne (i) høres,  
Og sangerne (k) høres,  
Ja alt, hvad formerer min glæde, fremføres og gøres.

8. Mit hoved en krone (l) af funkende røde ruliner  
Bepryder, i silke (m) og stikkede (n) klæder jeg triner  
Med palmer i hænder, (o)  
Og hvor jeg mig vender,  
Mig himlens salige siele omspender (p) og kiender. (q)

(v) Ps. 42, 2, 3. Ps. 119, 60. 1 Cor. 9, 24-26. Phil. 3, 14. (x) Ps. 146, 6.  
(y) Matth. 19, 29. (z) Apoc. 21, 21. (a) Apoc. 21, 18-20. (b) Cap. 21,  
21. (c) 2 Sam. 12, 23. (d) Es. 35, 10. Joh. 16, 22. (e) Apoc. 7, 9-15. (f)  
Apoc. 5, 8, 14. Cap. 19, 1-8. (g) Ps. 16, 11. (h) Apoc. 5, 11-13. Cap. 7,  
9-12. Cap. 19, 1-7. (i) Apoc. 5, 8. Cap. 14, 2. Cap. 15, 2. (k) Cap. 5, 9.  
&c. Cap. 14, 3. Cap. 15, 3. (l) 2 Tim. 4, 8. Jac. 1, 12. 1 Petr. 5, 4. (m)  
Apoc. 19, 8. (n) Ps. 45, 15. (o) Apoc. 7, 9. (p) Hebr. 12, 22, 23. (q)  
Matth. 17, 4.

4, 4: kriget] kriget J1. 4, 5: evig] evig J2-3. 5, 1: gulven, hvor deylig den] gulvet,  
hvor deylig det J2; englenes] englernes J1. 6, 1: min salige hustrue (venner) og  
andre] min salige venner og andre J1. 7, 2: evig] evig J2-3.

4, 4: kriget] kriget. — 7, 1: beringer] omringer. — 8, 2: stikkede] broderede.

9. Her seer man de helgenes legemer smukke og mange,  
Som mange gang tusinde, tusinde sole at prange, (r)  
Som skyggen bortviger,  
Naur solen frenkiger,  
Saa seer man, de jordiske gyldene riger hortviger.

10. Hvo kand vel beskrive Guds viisdoms(s) og helligheds gaver, (t)  
Vellysternes strømme (u) og andet hvad sielen den haver?  
Ey hierte og tanke,  
Ey gsynene blanke, (v)  
Ey ørne, hvad udi Guds rige skal vanke, kand sanke.

11. For alting at skue Guds blideste ansigt, husvaler, (x)  
Hvis lifligste skjønhed sig ziirlig i sielene maler,  
558 Som solen kand nøye  
Fornden al nøye  
Sit deylige billed' det tindrende øye tilføye. (y)

12. Som moderen (z) barnet, mig JEsus med favnelag møder,  
Ach yndigste sødhed! min JEsus mig alting forsøder, (a)  
Hvor glæden den flyder, (b)  
Som havet udbryder,  
Hvor JEsus mig kroner, (c) mig kysser, (d) mig pryder (e) og  
fryder. (f)

13. Bort derfor al vellyst, (g) bort verdens opsvolmende ære, (h)  
Bort mammon, som menneskens kræfter saa ilde fortære, (i)  
Min riigdom (k) og glæde, (l)

(r) Matth. 13, 43. Cap. 17, 2. Dan. 12, 3. 1 Cor. 15, 40. Phil. 3, 21. (s)  
1 Cor. 13, 12. (t) 1 Cor. 13, 13. Cap. 15, 49. Apoc. 19, 8. (u) Ps. 36, 9.  
(v) 1 Cor. 2, 9. (x) Ps. 17, 15. 1 Cor. 13, 12. 1 Joh. 3, 2. (y) 2 Cor.  
3, 18. 1 Cor. 15, 49. Apoc. 19, 8. (z) Es. 66, 13. (a) Cant. 5, 10-16. (b)  
Es. 35, 10. (c) 2 Tim. 4, 8. (d) Cant. 1, 2. Cap. 5, 16. (e) Apoc. 19, 8.  
(f) Matth. 25, 21. 23. (g) 2 Pet. 2, 13. 1 Joh. 2, 15. 16. (h) Joh. 15, 2.  
(i) Matth. 6, 24. Ps. 39, 7. (k) Matth. 6, 21. (l) Matth. 25, 23.

11, 3: *Bligste*] *helligste J.* 13, 2: *menneskens*] *menneskets J.*; *menneskens J.*

10, 2: *vellysternes*] *glæderne.* — 10, 5: *ørne*] *ørerne*; *sanke*] *samle, rumme.* — 11, 1:  
*for alting*] *frem for alt.* — 11, 5: *tilføje*] *tilføje a:* *lade øjet afspejle sølbilledet.* —  
13, 1: *opsvolmende*] *ophængte.* — 13, 2: *fortære*] *der røres vel: forlærer.*

Min herligheds søde, (m)

At være hos JEsu, hvor englerne qvæde, (n) til stede.

14. I gierning (o) jeg finder Apostelen sandhed at tale:  
Jeg slutter, (p) at dette livs korte piinagligheds qvale  
Ey noget kand veje (q)  
Mod himlen at eye,  
Om verden end holder os for det, de pleye udfeye. (r)

15. Syng Amen, (s) mit hierte! syng Amen, mit inderste hierte!  
I himlens salighed endes din vaade og smerte, (t) 559  
Gud lad os tilsammen  
I glæde og gammen,  
Som Christi brud prunkte med himmelske brømmen, (u) syng  
Amen,  
N.B.

## 7. En Beslutnings-Psalme.

Nr. 283.

Mel. JEsus, JEsus, nichts als JEsus.

**A**men! JEsus hand skal raade, (a)  
Amen er hans aand (b) og ord, (c)

(m) Matth. 19, 28. Apoc. 3, 21. (n) Apoc. 14, 2, 3. (o) Act. 10, 34. (p)  
Rom. 8, 18. (q) 2 Cor. 4, 17. (r) 1 Cor. 4, 13. (s) Neh. 8, 6. Jer. 28, 6.  
Apoc. 19, 4. (t) Luc. 16, 25. Sap. 3, 1. (u) vide v. 8.  
(a) Act. 21, 14. (b) Joh. 16, 13. (c) Joh. 17, 17. 2 Cor. 1, 20.

13, 5: englerne] englene J<sup>2-3</sup> 13, 1: syng] siung J<sup>2-5</sup> syng] siung J<sup>2-5</sup> 13, 5: syng]  
siung] J<sup>2-5</sup>  
Overskrift: En Beslutnings-Psalme] En Beslutnings Psalme J<sup>2-3</sup>  
Nr. 283. J<sup>2-7</sup>.

Overskrift: beslutning] slutning.  
Nr. 283. Denne mærkelige salme er først kommen til sin ret i den forkortede skikkelse (v. 8; 1; 7). I hvori den fremtræder i Roskilde konvents salmebog, 1830, og Salmebog for kirke og hjem, 1897. Det er som en gammel have, der først får sin skønhed, når der bliver fældet træer i den. Mere end de mange i noten anførte skriftsteder er det hørende i salmen de forskellige betydninger af det bibelske ord amen. Efter sin hebraiske grundbetydning betegner dette ord, hvad der er fast og urokkeligt, jfr. nr. 146, 7, 10; 230, 10, 5-7 (søledes her i 1, 2-5; 2, 2-4); det kan derfor ligesom bruges som henvendelse for Jesus (2, 6; 4, 3-5), og det kan betyde sønderlig (1, 1; 3, 1; 4, 1). Dernæst kan det stå som det 3e, der betragter, at Gud har opfyldt sine forspøisler (5, 2-4). Og det kan endelig udtrykke bekræftelse af den og lovsprisning (7, 1-5).